

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119318055
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:6119318055.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom PhD. v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanému: E. E., K.. X.X.XXXX, O. B. XXXX/XX, XXX XX V., o zaplatenie 1.685,27 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31.3.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.685,27 eur s úrokmi vo výške 28 % p. a. od 6.6.2019 do zaplatenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovaným dňa 4.5.2005 v súlade s ustanovením § 269 ods. 2, § 708 a nasledujúcich, § 716 a nasledujúcich zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a všeobecnými obchodnými podmienkami banky zmluvu o účte č. XXXXXXXXXXXX. Na základe návrhu žalovaného uzatvoril žalobca so žalovaným dňa 27.2.2009 zmluvu o spotrebiteľskom úver - povolené prečerpanie na účte. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, pričom zrušením povoleného prečerpania a neuhradenia dlžnej sumy sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu. Vzhľadom na porušenie zmluvných podmienok žalobcu zo strany žalovaného tým, že sa dostal do nepovoleného prečerpania, žalobca previedol debetný zostatok z účtu na svoj vnútorný pohľadávkový účet, teda žalobca vykonal dňa 5.6.2019 vnútornú účtovnú transakciu a konštatoval, že žalovaná suma 1.685,27 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi žalovaného na účte.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 24.7.2019 pod sp. zn. 15Up 710/2019 platobný rozkaz, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.685,27 eur ako aj náhradu trov konania. Tento platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť, preto ho tunajší súd uznesením zrušil.

4. Súd vykonal na pojednávaní listinnými dôkazmi prečítaním obsahu celého spisu, v súlade s § 204 CSP konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. je samotná žaloba, na č. I. 6 sa nachádza zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na č. I. 7 je návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o zriadení vkladového účtu s dodatkom, na č. I. 8 vzadu je návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte, na č. I. 10 a nasl. sú všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu, na č. I. 51 a nasl. je výpis z bankového účtu žalovaného, na č. I. 219 je platobný rozkaz sp. zn. 15UP/710/2019 Okresného súdu Banská Bystrica z 24.7.2019, ktorým bolo v žalobe čo do istiny vyhovené, na č. I. 256 sa nachádza vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 4.5.2005 bola uzavretá medzi stranami sporu Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb“, predmetom ktorej bolo zriadenie Osobného účtu žalovanému, Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty a Zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva.

6. Dňa 27.2.2009 došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom k uzavretiu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolenom prečerpaní na účte, podľa ktorej bol žalovanému poskytnutý úver formou povoleného prečerpania do výšky debetného limitu na osobnom účte.

7. Dňa 5.6.2019 žalobca previedol debetný zostatok z účtu na svoj vnútorný pohľadávkový účet, pričom ide o internú transakciu banky nie o úhradu zo strany žalovaného.

8. Žalobca k žalobe pripojil výpis z účtu žalovaného za obdobie od mája 2005 do júna 2019, podľa ktorého zostatok na účte predstavuje - 1.685,27 eur.

9. Dňa 17.9.2020 bolo na výzvu súdu, aby žalobca jasne špecifikoval koľko žalovaný uhradil, vyčerpal a koľko uhradil na úroky, poplatky a výzvy, zo strany žalobcu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že je neehospodárne a práčne vyčísl'ovanie celkovej poskytnutej výšky povoleného prečerpania a úhrad, keďže úver sa splácal a čerpal denne, čo žalobca špecifikoval výpismi z účtu. Uviedol, že vo výpisoch z účtu za rozhodné obdobie sú označené úhrady aj čerpania.

10. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

13. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

14. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

15. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

17. Podľa § 3 ods. 2) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

18. Podľa § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

19. Podľa § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

20. Podľa § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

21. Podľa § 18 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

22. Poskytovanie bankových služieb je predmetom podnikateľskej činnosti žalobcu, pričom zo zmluvy nevyplýva, že by žalovaný pri uzatváraní zmluvy jednal v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zamestnania alebo povolania.

23. Z uvedených dôvodov mal súd za to, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní.

24. Súd ďalej poukazuje na to, že je potrebné vychádzať z toho, že každá spotrebiteľská zmluva musí byť transparentná. Zmluvné podmienky musia byť formulované jasne a zrozumiteľne nielen gramaticky, ale aj z toho pohľadu, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z rohu pre neho vyplývajú (rozsudok ESD C-26/13).¹³ Zásada transparentnosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru a nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu (nález ÚS SRI. ÚS 3512/11 z 11.11.2013).

25. Súdny už vo viacerých svojich rozhodnutiach judikovali, že všetky spotrebiteľské zmluvy vrátane tých, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka majú občianskoprávny charakter. Ak by z pôsobnosti § 54 ods. 1 OZ mali byť vyňaté niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, zákonodarca by to explicitne upravil. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ sleduje vylúčenie dopadu nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa oproti následku, ktorý dopadá na spotrebiteľa podľa „tohto“ zákona, pričom je logické, že zákonodarca tým rozumel Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva (teda aj odstúpenie od zmluvy) sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo, ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Napokon nejasnosti v tomto smere už odstránil zákon č. 102/2014 Z. z., ktorý doplnil § 52 ods. 2 OZ o nasledovnú vetu: „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Keďže k tomuto ustanoveniu neexistuje prechodné ustanovenie, je potrebné ho aplikovať od účinnosti spomínaného zákona aj na skôr vzniknuté právne vzťahy. Tento právny záver totiž vyslovil Najvyšší súd v rozhodnutí 3 McdO 12/2014 zo dňa 21.4.2015.

26. Zo Zmluvy o bežnom účte nevyplýva, že rôzne poplatky účtované bankou budú vykazované na tomto účte tak, že vznikne nepovolené prečerpanie. Z hľadiska transparentnosti zmluvy mala byť táto skutočnosť osobitne zvýraznená priamo v zmluve (nie napr. len v Obchodných podmienkach), pretože

aj spotrebiteľ, ktorý má na účte nulový zostatok a účet nevyužíva sa časom dostane do nepovoleného prečerpania úročeného značným úrokom, čo súd považuje za neprípustné obohacovanie zo strany banky.

27. Súd má teda za to, že v prípade poplatkov za poskytovaný balík služieb, by pri omeškaní s ich splatnosťou patrili žalobcovi zákonné úroky z omeškania. Súd sa však nemôže stotožniť s tým, že takýmto spôsobom vytvára žalobca nepovolený debetný zostatok na bežnom účte, ktorý úrokuje vysokým úrokom vo výške 28 % ročne (úroky dosahujúce takmer trojnásobok úrokových sadzieb bánk pri spotrebiteľských úveroch), napriek tomu, že klientovi žiadne peňažné plnenie vo forme napr. úveru neposkytuje. Takáto zmluvná podmienka je teda v neprospech klienta - spotrebiteľa hrubo nerovnovážna a preto neplatná a to aj napriek tomu, že v § 53 OZ uvedená nebola, keďže tam uvedený výpočet je len demonštratívny. V rámci spotrebiteľských vzťahov (ale aj obchodných) je neprípustné, aby jeden subjekt poskytoval inému subjektu odplatu bez zodpovedajúceho protiplnenia.

28. Vyššie uvedenému záveru v súčasnom znení Občianskeho zákonníka korešponduje už výslovne § 53 ods. 4 písm. v), podľa ktorého - za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.“

29. Podľa názoru súdu si žalobca zamieňa pojmy povolené prečerpanie a prekročenie. Povoleným prečerpaním sa rozumie zmluvne založené právo spotrebiteľa využívať na platobnom účte viac prostriedkov, ako je aktuálny zostatok na tomto účte. Naproti tomu situáciu, keď klient prostredníctvom platobnej karty čerpal viac peňažných prostriedkov, než koľko sa mu žalobca zaviazal zmluvne poskytnúť, je ako faktický stav na účte k platobnej karte treba považovať za prekročenie (pozri napr. Nález Finančného arbitra ČR reg. číslo 380/SU/2013). V prejednávanej veci nebolo umožnené žalovanému prostredníctvom platobnej karty čerpať finančné prostriedky presahujúce jeho prostriedky a povolené prečerpanie a preto nejde o prekročenie v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ale ako bolo uvedené už vyššie „nepovolený debet“ vytvoril žalobca aj účtovaním úrokov a poplatkov (výzvy, upomienky a pod.) na ťarchu účtu žalovaného spôsobom ako keby išlo o finančné prostriedky mu poskytnuté, čo však nezodpovedá skutočnosti a úročenie takto umelo vytvoreného debetu považuje súd na nezákonné a zároveň neslušné a nemravné.

30. Súd prvej inštancie poukazuje aj na rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 15.10.2015 sp. zn. 9 C 113/2015 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21 Co 10/2016 z 24.11.2016, ktorými bola zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 všeobecných obchodných podmienok Prima banky a.s. - žalobcu (na ktoré v samotnej žalobe odkazuje žalobca), právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, s čím sa súd prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje.

31. Podľa § 53 ods.1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

32. Podľa § 53 ods.2 OZ ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

33. Uvedené ustanovenia treba podľa súdu vykladať v súlade s Článkom 4. ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách - „hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné“ , keďže je jeho transpozíciou.

34. Je teda zrejmé, že nekalosť možno skúmať vo vzťahu k cene/úhrade (a to aj k jej primeranosti) za vedľajšie plnenie (ktorým uvedené poplatky, upomienky a pod. v prejednávanej veci sú) a bez obmedzenia vtedy, ak podmienky týkajúce sa ceny/úhrady nie sú vyjadrené zrozumiteľne.

35. Podľa rozsudku ESD zn. C - 26/13 - Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o zmluvnú podmienku, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, požiadavka, podľa ktorej zmluvná podmienka musí byť formulovaná jasne a zrozumiteľne, sa má chápať tak, že stanovuje

nielen to, aby dotknutá podmienka bola pre spotrebiteľa gramaticky jasná a zrozumiteľná, ale aj to, aby zmluva jasne vysvetľovala konkrétne fungovanie mechanizmu zmeny cudzej meny, na ktorý sa odvoláva dotknutá podmienka, ako aj vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami týkajúcimi sa poskytnutia úveru, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú.

36. Napokon súd prvej inštancie poukazuje aj na tú skutočnosť, že hoci zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 všeobecných obchodných podmienok Prima banky a.s. - žalobcu, bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, žalobca ju aj naďalej používal, čo nemožno hodnotiť inak ako hrubú ignoráciu týkajúcu sa výluky používania neprijateľných zmluvných podmienok.

37. Nemožno tiež opomenúť ani benevolentný prístup žalobcu, ktorý na výzvu súdu, aby vyčíslil, koľko žalovaný uhradil, vyčerpá a koľko uhradil na úroky, poplatky a výzvy, zo strany žalobcu doručené vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že je nehospodárne a práce vyčísl'ovanie celkovej poskytnutej výšky povoleného prečerpania a úhrad, pričom súdu zaslal výpisy z účtu žalovaného v rozsahu cca 150 strán, čo súd považoval zo strany žalobcu za šikanózne.

38. Vzhľadom na uvedené dôvody súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

39. Podľa § 251 zák. č. 160/2015 Z. z. civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

40. Podľa § 255 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania, podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. civilného sporového poriadku o nároku náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca nebol v konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov konania a úspešnému žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.